

РЕШЕНИЕ

№ 363

гр. Ловеч, 10.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, V СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИРЕНА В. РАБАДЖИЕВА**

при участието на секретаря **ПРЕСЛАВА СТ. ДИЧКОВА**
като разгледа докладваното от **ИРЕНА В. РАБАДЖИЕВА** Гражданско дело № 20224310101824 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.422 от ГПК.

Съдът е сезиран с искова молба, подадено по реда на чл.422 от ГПК от „Банка ДСК“ АД – гр. София, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул.“Московска“ №19, съд.адрес: гр. Враца, бул.“Христо Ботев“ №44 против С. В. С., с адрес: *** и И. И. П., с адрес: ***.

Ищецът излага в исковата молба, че по ч.гр.д.№ *** г. по описа на РС – Ловеч срещу ответника е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № *** г. въз основа на Извлечение от счетоводните книги на „Банка ДСК“ ЕАД.Посочва, че искът е предявен по реда на чл.422, ал.1 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК, в указания им от съда едномесечен срок.

Наведени са твърдения, „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД, с правоприменик чрез вливане – „Банка ДСК“ АД, е предоставила на С. В. С.– длъжник (кредитополучател) и И. И. П.– съдлъжник, кредит в размер на 5000лв., съгласно сключен Договор за кредит за текущо потребление от 20.03.2017г. Приети и подписани са общи условия, неразделна част от Договора. Посочва се, че кредитът е усвоен изцяло по разплащателна сметка на клиента – кредитополучател С. В. С., с IBAN *** при „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД. Кредитът е погасяван по кредит сметка №***, като е определена падежна дата за плащане на вноските по кредитите – 25-то число на месеца. Ищецът твърди, че съгласно чл.7 от договора, кредитът се погасява по погасителен план Приложение 1, неразделна част от договора, като договореният срок за издължаване на кредита от 36 месеца. Посочва, че за предоставения кредит кредитополучателят заплаща лихва, като лихвеният процент се променя с промяната на референтния лихвен процент при предпоставките, по реда и в сроковете, посочени в

Общите условия. Твърди се, че към датата на сключване на Договора за кредит, кредитът се олихвява с променлив лихвен процент в размер на 8.9%, за целия срок на договора.

Наведени са твърдения, че кредитът е изискуем на краен падеж поради изтичане на определения в чл.5 от Договора за кредит краен срок. Брой, размер и падеж на непогасени месечни вноски по лихва и/или главница до датата на крайния падеж: 30бр. вноски за сумата от 160.21лв. до 26.03.2020г. Изтъква, че за настъпване на изискуемостта, поради изтичане на срока на Договора Банката не дължи уведомяване на длъжниците. Посочва, че солидарната отговорност на съдлъжника произтича от подписания Договор за кредит. След настъпване на крайния падеж, „Банка ДСК“ АД е пристъпила към присъждане на задължението, с оглед събирането му по надлежния ред. Изтъква, че от представеното извлечение от счетоводните книги на „Банка ДСК“ АД по ч.гр.д.№***г. по описа на ЛРС е видно, че към 22.02.2022г. С. В. С. – длъжник (кредитополучател) и И. И. П. – съдлъжник не са погасили задълженията си към Банката и дължат солидарно: обща сума в размер на 6318.51лв. от които: главница – 4262.24лв.; Договорна /възнаградителна/ лихва – 1230.26лв. от 25.10.2017г. до 25.03.2020г.; Обезщетение за забава след датата на настъпване на изискуемост – 826.01лв. от 26.03.2020г. до 22.02.2022г.

Ищецът посочва, че Заявлението срещу длъжника по чл.417 от ГПК е подадено на 22.02.2022г. и е уважено изцяло, като на ищцовото дружество са присъдени и разноските по ЧГД в размер на 126.37лв. – държавна такса и 50лв. юрисконсултско възнаграждение. След издаване на заповедта за незабавно изпълнение е образувано изпл.д.№427/2022г. по описа на ЧСИ р. Д., рег.№***, с район на действие ЛОС. Заповедта за незабавно изпълнение е връчена на всеки един от длъжниците чрез разлепване на уведомление по реда на чл.47 от ГПК. На 22.11.2022г. „Банка ДСК“ АД е получила указание постановено по ч.гр.д.№***г. по описа на ЛРС, съгласно което е указано че банката може да предяви иск за установяване на вземането си срещу длъжниците С. В. С. и И. И. П., на основание чл.415, ал.1, т.2 от ГПК.

В петитумната част ищецът е отправил искане съдът да се произнесе с решение, с което да признае за установено, че към 22.02.2022 г. – датата на подаване на Заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК, ответниците С. В. С. и И. И. П. дължат солидарно на БАНКА „ДСК“АД следните суми: 4 262,24 лв. – главница; 1230,26 лв. – договорна лихва за периода от 25.10.2017 г.до 25.03.2020 г.; 826,01 лв. –обезщетение за забава след датата на настъпване на изискуемост- от 26.03.2020 г. до 22.02.2022 г.; ведно със законната лихва, считано от 23.02.2022 г. до окончателното погасяване.

Претендирани са и съдебните разноски по заповедното производство, както и сторените разноски в настоящото производство.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът С. В. С. не е депозирал писмен отговор.

На основание чл.47, ал.6 от ГПК на ответницата И. И. П. е назначен особен представител – адв. И. К..

В едномесечния срок по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от адв. Ил.К.. Счита предявения иск за допустим, но оспорва същия като неоснователен. Намира, че с

оглед ангажираните по делото доказателства, по силата на Договор за потребителски паричен кредит между страните е възникнала облигационна обвързаност. Счита за нищожна на основание противоречие с добрите нрави / чл.26, ал.1, предл.3 от ЗЗД/, уговорката за лихви в процесния договор. Посочва, че лихвеният процент е фиксиран. Изтъква, че съгласно трайната съдебна практика, противно на добрите нрави е да се уговаря възнаградителна лихва, надвишаваща законната лихва. С оглед на изложеното, твърди, че процесният договор се явява недействителен на основание чл.22 от ЗПК.

В о.с.з. ищецътне изпраща представител. Депозирана е писмена молба от пълномощникаД. П., в която заявява, че поддържа изцяло предявеният искове и моли същите да бъдат уважени, като в полза на „Банка ДСК“АД се присъдят и сторените разноски.

Ответникът С. В. С. не взема лично участие в процеса.

Ответницата И. И. П. се представлява от особен представител – адв.К., която поддържа депозирания отговор и направените с него възражения.

Съдът, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното ч.гр. д №*** г. по описа Ловешки РС се установява, че по повод заявление, подадено от „БАНКА ДСК“АД (като правопреемник на „Сосиете Женеерал Експресбанк“АД) е издадена Заповед № *** г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК, с която съдът е разпоредил длъжникът

С. В. С. с ЕГН: ***** и адрес: ***, общ. Летница, обл. Ловеч и Длъжникът И. И. П. с ЕГН: ***** и адрес: ***, общ. Летница, обл. Ловеч да заплатят СОЛИДАРНО на кредитора Банка ДСК АД с ЕИК: 121830616 и адрес: гр. София, УЛ.МОСКОВСКА 19, Район ОБОРИЩЕ, общ. Столична, обл. София (столица) сумата 4 262,24 лева (четири хиляди двеста шестдесет и два лева и 24 стотинки), представляваща главница, ведно със законна лихва за период от 23.02.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 1 230,26 лева (хиляда двеста и тридесет лева и 26 стотинки), представляваща договорна лихва за период от 25.10.2017 г. до 25.03.2020 г., сумата 826,01 лева (осемстотин двадесет и шест лева и 01 стотинка), представляваща мораторна лихва за период от 26.03.2020 г. до 22.02.2022 г., както и държавна такса в размер на 126,37 лева (сто двадесет и шест лева и 37 стотинки) и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лева (петдесет лева) - разноски по делото.

С Определение № 1075 от 17.11.2022 г. заповедният съд е констатирал, че издадената по делото Заповед за незабавно по чл.417 от ГПК връчена на длъжниците при условията на чл.47, ал.5 от ГПК и е указал на заявителя възможността в едномесечен срок от съобщението да предяви иск за установяване на вземането си, като довнесе дължимата държавна такса.

Констатира се, че съобщението с указания за възможността за предявяване на установителен иск е получено от ищеца на 22.11.2022 г., като ищецът е упражнил правото

си на иск и на 22.12.2022г./т.е.в рамките на законоустановения едномесечен срок /е предявил пред РС - Ловеч положителен установителен иск по реда на чл.422 от ГПК- за установяване на вземането си със СПН.

По делото не е спорно, на 20.03.2017 г. между „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД, от една страна като кредитор, и ответниците С. Веселиинов С. (кредитополучател) и И. И. П.(съдължник), е сключен Договор за кредит Експресо №***. По силата на сключения договор Банката е предоставила на Кредитополучателя потребителски кредит в размер на 5 000 лв. по разплащателна сметка с IBAN: ***, с краен срок за погасяване –25.03.2020 г. Страните са постигнали съгласие, че кредитът ще бъде погасен на 36 месечни погасителни вноски , всяка в размер на 160,21 лв. , като падежът на вноската е 25-то число на съответния месец. Съгласно чл.4 от Договора, главницата по кредита се олихвява с номинален годишен лихвен процент в размер на базисен лихвен процент на „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД плюс надбавка, определени в Ч.І, т.8 , а именно – 8,9 %. В Ч. І, т.9 са предвидени наказателни надбавки, както следва: т.9.1. върху просрочени погасителни вноски: 6 пункта над номиналния лихвен процент по т.8 или общо лихвеният процент върху просрочените погасителни вноски е в размер на 14,9%. По т.9.2. върху цялата главница след настъпване на предсрочна изискуемост: 6 пункта под номиналния лихвен процент по т.8. Годишният процент на разходите по кредита /ГПР/, изчислен към момента на сключване на договора е 12,21%. С клаузата на чл.11 са предвидени обстоятелствата, при наличие на които Банката има право да обяви кредитът за предсрочно изискуем, като по т.“а“ при неизпълнение на задължение на Кредитополучателя и по т. „г“ при неиздължаване в срок, настъпване на предварителна изискуемост или поискано от Банката предсрочно погасяване на други задължения, произтичащи от сключени договори за кредит между Банката и Кредитополучателя или от други правоотношения между тях.

Неразделна част от договора за кредит е Погасителен план – Приложение № 1, в който са посочени дължимите от ответника 37 броя месечни вноски по кредита с дата на първа вноска –25.03.2017 г. и дата на последна вноска –25.03.2020 г.

По делото е представено извлечение от счетоводните книги на „Банка ДСК“ АД, от което е видно, че кредитът е изискуем на краен падеж, който е настъпил на 25.03.2020 г.. Към датата на изискуемост Кредитополучателят не е погасил 30 бр. вноски в периода 25.10.2017 г. – 25.03.2020 г., всяка в размер на 160,21 лв. Съгласно извлечението, общият размер на дължимата главница и текущо договорна (възнаградителна) лихва по кредита е 5492,50 лв, от тях: дължима главница – 4262,24 лв. и договорна (възнаградителна) лихва – 1230,26 лв. Размерът на обезщетението за забава след датата на настъпване на изискуемост за периода от 26.03.2020 г. до 22.02.2022 г. е в размер на 826,01 лв. Представеното извлечение не е оспорено от ответната страна, като същото има характер на извлечение от вписвания в счетоводните книги на дружеството/банката и съгласно чл.182 от ГПК може да служи като доказателства на лицето, което ги е водило.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е иск с правна квалификация по чл.422 от ГПК, вр.чл.430 от ТЗ - положителен установителен иск за установяване със СПН, че в полза на ищеца „Банка ДСК“АД в качеството му на универсален правопреемник на „Сосиете Женеерал Експресбанк“АД съществува вземане солидарно срещу ответниците С. В. С. и И. И. П. в претендирания размер - предмет на заповед № *** год, издадена по ч.гр.д.№ *** г.

След анализ на събраните по делото доказателства съдът приема, че между страните са възникнали правоотношения по договор за банков кредит по смисъла на чл.430 ТЗ. По силата на процесния Договор за кредит Експресо № *** от 20.03.2017 г.(кредит сметка №***) „Сосиете Женеерал Експресбанк“АД е предоставила на ответника кредит в размер на 5 000 лв, като сумата е била преведена по банковата му сметка, открита в същата банка. Не е спорно, че уговорената сума по кредита е усвоена по сметка на ответника на 20.03.2017 г. и считано от тази дата е била на негово разположение. В този смисъл следва да се приеме, че ищецът е изпълнил основното си задължение по договора за банков кредит, а именно да отпусне паричната сума от 5 000 лв. при уговорените условия и краен срок за погасяване – 25.03.2020 г.

По силата на сключения договор ответницата И. П., като съдлъжник се е задължила да отговаря солидарно с Кредитополучателя за всички негови задължения, произтичащи от договора, като дължи същото, за което се е задължил и Кредитополучателя, и в същия обем.

Съгласно събраните по делото доказателства по договора за кредит са направени няколко вноски, като плащанията за погасяване на задълженията са преустановени, считано от 25.10.2017 г. и са останали непогасени 30 бр. вноски с настъпил падеж.

В конкретния казус Банката не се е възползвала от правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, каквато възможност е предвидена в чл.11 от Договора. Кредитът е станал изискуем с изтичането на крайният срок на договора, а именно на 25.03.2020 г., когато е настъпил падежът на последната погасителна вноска по кредита, съгласно изготвения погасителен план, съставляващ неразделна част от договора.

По делото от страна на ответника не са ангажирали доказателства относно погасяване на вземането за главница и лихви по процесния Договор за кредит, поради което в приложение на правилото за разпределение на доказателствената тежест следва да се приеме, че недоказаните от ответника факти не са се осъществили и за него настъпват неблагоприятните последици от това обстоятелство.

При така изложените съображения съдът приема, че ответниците се явяват неизправна страна по валидно възникналото между страните облигационно правоотношение, като намира за доказано, че в полза на ищеца „Банка ДСК“АД в качеството му на универсален правопреемник на „Сосиете Женеерал Експресбанк“АД съществува ликвидно и изискуемо вземане спрямо ответника/ кредитополучател в посочения по-горе размер.

При служебно извършената проверка съдът намира, че процесният договор не съдържа неравноправни клаузи, вкл. и касателно договорените и претендирани от Банката –

ищец лихви. Съдът счита, че в случая клаузите по договора са индивидуално договорени, като ответникът е разполагал с възможност да се запознае предварително със съдържанието на договора, включително и със съдържанието на клаузите, уреждащи размера на лихвения процент, който до изтичане срока на договора е останал непроменен. До извод за наличието на индивидуално договаряне води и фактът, че в договора за кредит е изготвен специален погасителен план, валиден и относим именно за процесния кредит, както и скрепен с подписа на Кредитополучателя/ответник. Това обстоятелство от своя страна изключва приложението на неравноправните клаузи, основанието за което се съдържа в разпоредбата на чл.146, ал.1 от ЗЗП. Съдът приема, че договорът се явява действителен и по него ответниците дължат изпълнение, при условията на солидарност. В случая ищецът основава претенцията си изцяло на това, което е договорено по договора – главница, фиксиран размер на договорна лихва и начислена наказателна лихва поради забава в погасяванията. Договорната лихва е дължима като възнаграждение за предоставената финансова услуга, ответникът се е съгласил с нейният размер, който съдът счита, че не е прекомерен. Що се отнася до наказателната лихва, същата е начислена с оглед доказаната по делото факт, че считано от 25.10.2017 г. кредитът е в просрочие и предвид договореното между страните такава да бъде начислявана в случай на неизпълнение на задълженията по договора, каквото е доказано по делото предвид допуснатото от ответника просрочие в плащанията.

От всичко казано дотук съдът намира, че предявеният по реда на чл.422 от ГПК установителен иск следва да бъде уважен в пълния претендиран размер, както по отношение на търсената главница, така и по отношение на лихвите – договорна и наказателна, претендирана като обезщетение за забава.

По разноските:

С оглед изхода на процеса, на основание чл.78, ал.1 от ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски по производството, съразмерно с уважената част от иска. Съгласно задължителната съдебна практика - т.12 от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС ответникът следва да заплати на ищеца съразмерно с уважената част на исковата претенция и направените от последния разноски по заповедното производство.

От страна на ищеца са претендирани разноски в исковото производство, както следва: 144,12 лв. – платена държавна такса, 470.00 лв. – депозит за особен представител и 100.00 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Предявеният установителен иск е уважен изцяло, поради което ответникът ще следва да заплати на ищеца разноски по исковото производство в пълния претендиран размер, посочен по-горе.

Съобразно уважената част от исковата претенция, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски по заповедното производство, като претендира такива в общ размер от 176,37 лв, от които: 126,37лв– заплатена държавна такса и 50.00 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горните съображения ,съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено , основание чл.422 вр.чл.415, ал.1 от ГПК, по отношение на ответниците С. В. С., ЕГН *****, с адрес: *** и И. И. П., ЕГН *****, с адрес: ***, че по Договор за кредит „Експreso“ № *** от 20.03.2017 г.(кредит сметка №***) **дължат СОЛИДАРНО** на „БАНКА ДСК“ЕАД, с ЕИК 121830616, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Московска“№19, / в качеството на универсален правопреемник на „Сосиете Женерал Експресбанк“АД, с ЕИК 813071350/ представлявана от главния изпълнителен директор Виолина Маринова Спасова и изп.директор Юрий Благоев Генов, чрез пълномощника Владимир Венков – юриконсулт, съд.адрес: гр.Враца, бул.“Христо Ботев“№44, следните суми, а именно: 4 262,24 лв.(четири хиляди двеста шестдесет и два лева и 24ст) – главница; 1230,26 лв.(хиляда двеста и тридесет лева и 26ст) – договорна(възнаградителна) лихва за периода от 25.10.2017 г.до 25.03.2020 г.; 826,01 лв.(осемстотин двадесет и шест лева и 01ст) –обезщетение за забава след датата на настъпване на изискуемост- от 26.03.2020 г. до 22.02.2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението - 23.02.2022 г. до окончателното погасяване на вземането - предмет на Заповед № *** г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК, издадена по ч.гр.дело №*** г. по описа на РС – Ловеч.

ОСЪЖДА, на основание чл.78,ал.1 от ГПК, С. В. С., ЕГН *****, с адрес: *** и И. И. П., ЕГН *****, с адрес: *** **ДА ЗАПЛАТЯТ солидарно** на „БАНКА ДСК“ЕАД, с ЕИК 121830616, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Московска“№19, /в качеството на универсален правопреемник на „Експресбанк“АД, с ЕИК 813071350/, представлявана от главния изпълнителен директор Виолина Маринова Спасова и изп.директор Юрий Благоев Генов, чрез пълномощника Владимир Венков – юриконсулт, съд.адрес: гр.Враца, бул.“Христо Ботев“№44 сумата от 714,12 лв(седемстотин и четиринадесет лева и 12ст) - сторени в настоящото производство съдебно-деловодни разноси, както и разноси по заповедното производство в общ размер на 176,37 лв (сто седемдесет и шест лева и 37ст)

Решението подлежи на обжалване пред Ловешки ОС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл.7, ал.2 от ГПК препис от решението да се връчи на всяка от страните.

Препис от решението, след влизането му в сила,да се приложи по ч.гр.д.№290/2022г.по описа на Ловешки РС, VI състав.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____